

събудилъ, отсѣкалъ му главата и я хвърлилъ между другаритѣ му, които захванѣли да се събуждатъ. Отъ самия кръсѣкъ на Раковски, тѣ сж се испоплашили, но и като видѣли човѣшка глава да се търкаля помежду имъ, отъ ужасъ незнаѣли какво да правѣтъ. Раковскии скочилъ отъ вратата на вѣнъ, застрѣлилъ стражарина, който стоялъ при вратата, а вторъ единъ съсѣкълъ съ ятагана и прѣскочилъ прѣзъ плета на улицата. Въ това врѣме другитѣ стражари излѣзли на двора и като чули охканието на своя другаръ и дрънканието веригитѣ на Раковски, разбрали работата. Но Раковски като опитенъ въ хайдушкитѣ хитрости, пуснѣлъ се на една страна и захванѣлъ да вика по турски: „Иване! Стояне! Велко! — тука, тука — пазете другитѣ врагове — удрете!“ На другия день вечеръта Раковски стигнѣлъ въ Котелъ при сестра си и още сжщата вечеръ билъ отведенъ и скритъ въ друга една кѣща. Всичко туй станѣло прѣзъ мѣсець Мартъ 1854 година. Въ Котелъ Раковски образувалъ една чета отъ 6 души и съ тѣхъ минѣлъ голѣмия балванъ. Прѣзъ м. Май тѣ станѣли 13 души. Много гърци и евреи, познати като неприатели на българския народъ, а сжщо турци и българи такива, които пѣтували прѣзъ тия мѣста, били убити отъ тая чета. Прѣзъ мѣсець Октомврий четата се растурила, а самъ Раковски заминѣлъ за Влашко. Въ 1856 година той отишѣлъ въ Нови-Садъ, Австрия, и тамъ издалъ *Прѣдвѣстникъ горскаго пѣтника*, а въ 1857 година — *Горския Пѣтникъ*. Въ 1857 година Раковски подкачилъ да издава въ Нови-Садъ български политически вѣстникъ: „*Българска Дневница*“ (гледай 1857 година), който, по исканието на турското правителство, билъ спрѣнъ отъ австрийското, което искало да прѣдаде даже и Раковски на турцитѣ. Обаче той сполучилъ да избѣга въ Влашко, а отъ тамъ въ Одесса, гдѣто е стоялъ до 1859 година. Тукъ той билъ въспитателъ въ едно завѣденіе на българскитѣ ученици. Тамъ е издалъ сжщо и единъ сборникъ подъ име *Показалецъ*. Втората часть е била обнародвана сжщата година (1859) въ в. „*Цареградски Вѣстникъ*“ (гледай 1848 година). Въ края на 1859 година отишѣлъ въ Бѣлградъ, кѣдѣто въ 1860 г. почнѣлъ да издава „*Дунавскій Лебедъ*“. Обаче и тоя вѣстникъ, благодарение протеститѣ на Високата Порта, билъ спрѣнъ отъ сърбското правителство. Прѣди да захване „*Дунавскій Лебедъ*“ Раковски е обнародвалъ въ Земунъ една българска